

burde Staten, naar Koncessionen gives vederlagsfrit, „have Andel i Udbyttet, efter at Koncessionshaverne havde erholdt en rimelig Forrentning af den indskudte Kapital, ligesom Betingelserne for Tilbagekøbsvilkaarene burde affattes paa en for Staten mere fordelagtig Maade“. Mindretallet havde i Udvalget „søgt Tilslutning til Tanken om at gøre Staten delagtig i Koncessionens Udnyttelse ved under nærmere fastsatte Regler at indskyde en Kapital af fra 3 til 5 Mill. Kr.“, og denne Tanke „fandt straks nogen Tilslutning hos andre Medlemmer i Udvalget, men blev senere opgivet af disse“, og Mindretallet har derfor formuleret sit principale Standpunkt i et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at *Staten* overtager Anlæg af Havnen i Overensstemmelse med det af Finansministeren godkendte Projekt, og at der gives denne Bemyndigelse til, for et begrænset Aaremaal, at bortforpagte Havnearealer til Anlæg af Dok, Pakhuse, Oplagsrum, Lagerpladser og andre Anlæg, der skønnes at være til Gavn for Havnen og Skibsfarten. Til Afholdelse af Udgifterne ved Havneanlægget skulde der saa gives Finansministeren Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer til et Beløb af indtil 10 Mill. Kr. og til en Rente af 4 pCt.

Det andet Mindretal (Ivar Berendsen, L. Pedersen og Zahle) erklærede sig derimod villigt til „trods principielle Betænkeligheder“ at tage Finansministerens Forslag om Meddelelse af Koncession til et privat Konsortium til Udgangspunkt, og paa dette Grundlag har Mindretallet saa under Sagens Gang arbejdet sammen med Flerfallet (Birch, Bjerre, Effersøe, Hammerich, Laust Jensen, Ovesen, Philipsen, L. Rasmussen og Svendsen).

Flertallet udtaler i sin Betænkning, at der hos enkelte Medlemmer har været Sympati for den Tanke at lade Staten interessere sig med Kapital i de paagældende Anlæg, og at man ligeledes grundig har overvejet Tanken om at lade Staten alene overtage Havneanlægget med videre, men at man overfor de Betænkeligheder, som næredes ogsaa overfor den første af disse Veje, sluttelig har samlet sig om at anbefale den Løsning, som Lovforslaget gaar ud paa — en Løsning, som siden Lovforslagets Fremkomst har vundet fuld Tilslutning hos de koloniale Myndigheder. „Udvalgsflertallet finder, at Udsigten til Vinding for dansk Vestindien og for Danmark i det hele taget, specielt for dansk Erhvervsliv, saa langt overskygger de Ulemper, der mulig kunne være forbundne med at gaa Koncessionsvejen, at det ikke kan forsvares at afvise det *Tilbud* om at søge de fornødne Havneanlæg etablerede paa St. Thomas, der i Virkeligheden ligger i Koncessionsansøgningen“ — et Tilbud, om hvilket Flertallet derhos udtaler, at det forekommer Flertallet „særlig værdifuldt derved, at det fremsættes af et Konsortium, i hvilket der findes Mænd, der